

**Protokół nr 41/2013
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 11 lutego 2013 r.**

BRM-ZKO.0012.12.2.2013

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.
Na ogólną liczbę 5 radnych, nieobecny był radny Andrzej Nabzdyk.
Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Spotkanie z Komendantem Miejskim Policji, Panem insp. Jackiem Kaczmarkiem.

II. Zaopiniowanie projektów uchwał w sprawie:

1. wydania opinii o lokalizacji salonu gry bingo na terenie Wrocławia – **druk nr 925/13.**

2. zatwierdzenia Przewodniczącego doraźnej Komisji Rady Miejskiej Wrocławia ds. zniszczenia zgłoszeń kandydatów na ławników – **druk nr 920/13.**

III. Rozpatrzenie wezwań i skarg:

1. wezwania pana [redacted] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie zasad wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Wrocław – **druk nr 968/13;**

2. skargi pana [redacted] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 973/13;**

3. skargi pana [redacted] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 974/13;**

4. skargi pana [redacted] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymywania Miasta – **druk nr 975/13;**

5. skargi pana [redacted] na Komendanta Straży Miejskiej – **druk nr 976/13;**

6. skargi pana [redacted] na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego – **druk nr 977/13;**

7. skargi pani [redacted] na Prezesa Zarządu Spółki Wrocławskie Mieszkania Sp. z o.o. – **druk nr 979/13;**

8. wniosku pana [redacted] – **druk nr 978/13;**

9. skargi pani [redacted] na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Sportu Hippiki i Rekreacji – **druk nr 980/13,**

10. skargi Klientów Wrocławskiego Toru Wyścigów Konnych na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Sportu Hippiki i Rekreacji – **druk nr 981/13.**

IV. Sprawy bieżące:

1. Pismo Rady Osiedla Nadodrże z dnia 31 stycznia 2013r. dot. poparcia przez Pana Prezydenta wniosku Rady Osiedla w sprawie utworzenia funkcji strażnika osiedlowego. (***pismo do wiadomości Komisji***).

2. Pismo pana [redacted] z dnia 5 lutego 2013r. (***pismo do wiadomości Komisji***).

V. Przyjęcie protokołów:

- nr 38/12 z 7 grudnia 2012r.

- nr 40/13 z dnia 14 stycznia 2013r.

VI. Wolne wnioski.

Ad. I.

Spotkanie z Komendantem Miejskim Policji, Panem insp. Jackiem Kaczmarem zostało przełożone na kolejne posiedzenie, które odbędzie się dnia 11 marca 2013r.

Ad. II.

W tym miejscu Komisja przystąpiła do zaopiniowania projektów uchwał w sprawie:

1. wydania opinii o lokalizacji salonu gry bingo na terenie Wrocławia – **druk nr 925/13** - postanowiła w głosowaniu (za – 2, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny) **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały;

2. zatwierdzenia Przewodniczącego doraźnej Komisji Rady Miejskiej Wrocławia ds. zniszczenia zgłoszeń kandydatów na ławników – **druk nr 920/13** – postanowiła, **pozytywnie** zaopiniować projekt uchwały. Na Przewodniczącego doraźnej Komisji Rady Miejskiej Wrocławia ds. zniszczenia zgłoszeń kandydatów na ławników wybrano **Krzysztofa Kilarskiego**.

Ad. III.

Kolejnym punktem było rozpatrzenie następujących skarg i wezwań:

1) wezwania pana [REDAKTOWANO] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie zasad wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Wrocław – **druk nr 968/13**. Wobec odrębnego, niż wzywający stanowiska, Komisja jest zdania, że wezwania nie należy uwzględniać co pozwoli na kontynuowanie procedury skargowej przed sądem administracyjnym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

2) skargi pana [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 973/13**. Doręczonym za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego dnia 11 stycznia 2013r. pismem pan [REDAKTOWANO] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę powszechną na Prezydenta Wrocławia. W uzasadnieniu skargi wskazał na brak należytego nadzoru nad budynkiem przy ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu. Wskazując na decyzję o nr 107/12 Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego zarzucił niedopełnienie obowiązków przez Prezydenta naprawy gzymsu w budynku przy ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu w terminie wskazanym w decyzji Inspektora. Nadto nie dokonano naprawy dachu do czego również był zobowiązany Prezydent. W rzeczywistości przedmiotem skargi jest zarzut o zaniedbanie w utrzymaniu nieruchomości i stanu technicznego budynku. W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że pan [REDAKTOWANO] jest właścicielem lokalu wyodrębnionego, wchodzącego w skład nieruchomości należącej do wspólnoty mieszkaniowej [REDAKTOWANO] we Wrocławiu, którego obowiązują przepisy ustawy o własności lokali. Zarządcą jej jest sp. z o.o. ZGM Centrum z siedzibą we Wrocławiu przy pl. Solidarności 1/3/5, której właściciele mocą uchwały powierzyli zarząd. Tym samym wszelkie uwagi, zastrzeżenia i skargi związane z funkcjonowaniem wspólnoty mieszkaniowej, powinny być w tej sytuacji kierowane do sp. z o.o. ZGM Centrum, nie zaś do Rady Miejskiej Wrocławia. Podkreślić bowiem należy, że Gmina Wrocław jest jednym ze współwłaścicieli tej nieruchomości i posiada takie same prawa jak pozostali współwłaściciele, w związku z tym nie ma specjalnych uprawnień do występowania w imieniu pozostałych właścicieli do zarządcy. W związku z powyższym zarzuty podnoszone przez skarżącego, dotyczące niewłaściwego utrzymania budynku powinny być kierowane do zarządcy. Reasumując należy uznać, iż skarga jest bezzasadna, gdyż nie leży w zakresie Rady Miejskiej Wrocławia rozpatrywanie skarg na zarządców nieruchomości, którym zarząd powierzyła wspólnota mieszkaniowa. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

3) skargi pana [REDAKTOWANO] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 974/13**. Pismem z dnia 12 września 2012 r., Pan [REDAKTOWANO] (dalej: „Skar-

zający") złożył skargę na Zastępcę Dyrektora Spraw Obywatelskich Urzędu Miejskiego we Wrocławiu (dalej: „Zastępcę Dyrektora”) i Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (dalej: „Fundusz”). Skarżący przedstawiając stan faktyczny stanowiący podstawę złożenia skargi wskazał, iż w dniu 26 marca 2010 r. zakupił ciągnik Ursus, a następnie w dniu 26 kwietnia 2010 r. wykupił ubezpieczenie OC oraz przerejestrował pojazd. Pismem z dnia 25 października 2010 r. Zastępcę Dyrektora Spraw Obywatelskich Urzędu Miejskiego we Wrocławiu poinformował Skarżącego, iż Urząd Miejski Wrocławia (dalej: „Urząd”) wystosował pismo do Funduszu z uwagi na brak posiadania przez Skarżącego ważnej polisy OC w czasie kontroli przeprowadzonej w dniu 6 lipca 2010 r. W ocenie Skarżącego kontrola posiadania ważnej polisy OC została przeprowadzona z naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, a to ze względu na brak powiadomienia go o jej przeprowadzeniu oraz braku możliwości wzięcia w niej czynnego udziału. W wyniku powyższego, jak wyjaśnił Skarżący, otrzymał pismo od Funduszu zawierające wezwanie do zapłaty, bez uprzedniego przeprowadzenia postępowania i umożliwienia wniesienia odwołania. Skarżący wskazał, iż w dniu rejestracji posiadał ważną polisę OC, co wskazuje na dopuszczenie się przez Urząd poświadczenia nieprawdy oraz bezzasadnego powiadomienia Funduszu. Zajmując stanowisko w sprawie, Prezydent Wrocławia pismem z dnia 4 października 2012 r. oraz 27 listopada 2012 r. stwierdził brak przesłanek dla jej uwzględnienia. Wyjaśnił, iż zgodnie z obowiązującym prawem, na organie rejestrującym pojazdy ciąży obowiązek kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Osoba kontrolowana przy składaniu wniosku o rejestrację pojazdu, jest obowiązana okazać na żądanie organu rejestrującego pojazdy dokument potwierdzający zawarcie umowy ubezpieczenia obowiązkowego lub dowód opłacenia składki za to ubezpieczenie. W sytuacji gdy osoba kontrolowana nie okaże w/w dokumentów, organ prowadzący kontrolę zawiadamia o tym Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w terminie 14 dni od dnia przeprowadzenia kontroli. W dniu 6 lipca 2010 r., przy wydaniu decyzji o rejestracji pojazdu Skarżącego została przeprowadzona przez pracownika organu rejestrującego kontrola posiadania dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy ubezpieczenia obowiązkowego lub dowodu opłacenia składki za to ubezpieczenie. W trakcie kontroli stwierdzono brak w/w dokumentów oraz poinformowano w związku z powyższym Skarżącego, iż zostanie wysłane zawiadomienie o powyższym braku do Funduszu. Organ rejestrujący, nie jest informowany o dalszych czynnościach podejmowanych przez Fundusz. Zgodnie z dyspozycją art. 84 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2003.124.1152 z późn. zm., dalej: „Ustawa”) spełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów (dalej „ubezpieczeniem OC”), podlega kontroli wykonywanej m.in. przez organy właściwe w sprawach rejestracji pojazdów. Art. 85 Ustawy wskazuje, iż spełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego ustala się na podstawie polisy lub innego dokumentu ubezpieczenia, potwierdzającego zawarcie umowy tego ubezpieczenia, wystawionego ubezpieczającemu przez zakład ubezpieczeń, które na podstawie art. 86 Ustawy osoba kontrolowana jest obowiązana okazać. W przypadku niedopełnienia w/w obowiązku, zgodnie z treścią art. 87 Ustawy organ przeprowadzający kontrolę zawiadamia o tym Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w terminie 14 dni od dnia przeprowadzenia lub zakończenia kontroli. Dalsze postępowanie w sprawie prowadzone jest przez Fundusz, a ewentualne postępowanie egzekucyjne przez właściwego naczelnika Urzędu Skarbowego. Do rozpatrywania skarg oraz odwołań dotyczących w/w etapu postępowania właściwe są odpowiednie organy Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego. Przy tak ustalonym stanie faktycznym Rada Miejska Wrocławia uchwałą o nr XXXVI/838/12 z dnia 28 grudnia 2012 r. nie uwzględniła skargi pana [REDAKTOWANE]. Uzasadniając rozstrzygnięcie w tym zakresie uznała, iż czynności urzędnika zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy, zgodny z obowiązującymi przepisami prawa. Przyjęła przy tym za wiarygodne wyjaśnienia osoby dokonującej rejestracji pojazdu, że skarżący przy wydaniu decyzji o rejestracji pojazdu nie okazał polisy gdyż prawdopodobnie jej nie posiadał przy sobie. W

związku z powyższym organ rejestrujący zawiadomił, zgodnie z ciążącym na nim obowiązku o powyższym Fundusz. Czynności opisane mają charakter materialno-techniczny, a zatem postępowanie związane z ich podjęciem nie wymaga przeprowadzenia procedury przewidzianej dla wydawania decyzji administracyjnych, a co za tym idzie nie przysługuje od nich odwołanie. Zgodnie natomiast z obowiązkami wynikającymi z art. 7, 8 oraz 9 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2000.98.1071 j.t. z późn. zm.) pracownik organu rejestrującego po uprzednim wystąpieniu o przedłożenie wymaganych przepisami Ustawy dokumentów, poinformował Skarżącego o konsekwencjach związanych z uchyleniem się od ich okazania. Z uzasadnieniem uchwały Rady Miejskiej oraz sposobem załatwienia skargi nie zgodził się Skarżący występując z ponowną skargą w dniu 17 stycznia br. (data wpływu 23.01.2013r.). nie przedstawił jednak nowych dowodów, zasadniczo ograniczając się do polemiki z uzasadnieniem uchwały. W szczególności zarzucił błąd w ustaleniach stanu faktycznego we fragmencie uzasadnienia uchwały cyt. „W dniu 6 lipca 2010 r., przy wydaniu decyzji o rejestracji pojazdu Skarżącego została przeprowadzona przez pracownika organu rejestrującego kontrola posiadania dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy ubezpieczenia obowiązkowego lub dowodu opłacenia składki za to ubezpieczenie. W trakcie kontroli stwierdzono brak w/w dokumentów oraz poinformowano w związku z powyższym Skarżącego, iż zostanie wysłane zawiadomienie o powyższym braku do Funduszu.”, podczas gdy zdaniem Skarżącego pojazd ubezpieczył 27 kwietnia 2010r. Skarżący podkreślił też, że „W dniu 6 lipca osobiście odbierałem definitywny dowód rejestracyjny i nie pamiętam aby mnie pracownik pytał o polisę jeśli by już pytał to jaki miałem interes aby mówić iż nie mam?”. Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, należy uznać, iż w istocie spór sprowadza się do ustalenia faktów, a konkretnie przebiegu rozmowy dwóch osób tj. urzędnika ze skarżącym. Okoliczność ta nie może zostać jednak zweryfikowana, wobec braku możliwości w tym zakresie. Każda bowiem ze stron przedstawia własną wersję wydarzeń. Sporu w tym zakresie nie rozstrzygnął również prokurator, odmawiając postanowieniem z dnia 31 października 2012r. wszczęcia śledztwa w sprawie. Bez znaczenia jest, czy polisy skarżący nie miał, czy też nie okazał, skoro w świetle przepisów weryfikacji tej okoliczności można dokonać jedynie poprzez okazanie polisy osobie dokonującej rejestracji. Na marginesie należy zauważyć, iż nawet w postępowaniu przed Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym można okazać polisę nie ponosząc przy tym negatywnych konsekwencji. Oceniając zarzuty zawarte w ponownej skardze z dnia 17 stycznia 2013r. uznać należy, iż stanowią one co do zasady powielenie skargi zawartej w piśmie z dnia 12 września 2012r. Nie przedstawiono w niej bowiem żadnych nowych okoliczności. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

4) skargi pana [REDAKTOWANO] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta – **druk nr 975/13**. Pan [REDAKTOWANO] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę do Rady Miejskiej Wrocławia na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta (dalej: „Dyrektor ZDiUM”), w której zarzucił działanie na szkodę osób niepełnosprawnych czego wyrazem była zmiana uchwały nr XLIX/1437/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22.04.2012 w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłat abonamentowych i zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi, sposobu pobierania tych opłat i określenia wysokości opłaty dodatkowej wskutek czego osoby niepełnosprawne posiadające kartę N i niezameldowane we Wrocławiu utraciły prawo do bezpłatnego parkowania. W ocenie Skarżącego podane na Sesji RMW przez Dyrektora ZDiUM powody zmian (zmiana operatora w strefie płatnego parkowania i polepszenie komfortu korzystania ze strefy dla osób niepełnosprawnych) są nieprawdziwe. Dodatkowo Skarżący zarzucił niezgodne z prawem postępowanie Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta, który karał opłatami dodatkowymi osoby legitymujące się kartą N, podczas gdy takiej możliwości uchwała przed nowelą nie dawała. Nadto, Skarżący zarzucił Dyrektorowi ZDiUM brak umiejętności zarządzania i trwonienie publicznych pieniędzy poprzez złe zarządzanie zespołem ludzkim o czym świadczy m.in. zatrudnianie dwóch rzeczników prasowych. Zarzucił też, że

na oficjalnych stronach internetowych ZDiUM figuruje zapis uchwały w poprzednim brzmieniu. Skarżący postawił nadto zarzut naruszenia prawa materialnego w postępowaniu egzekucyjnym bowiem wraz z wniesieniem sprzeciwu – skargi, ZDiUM winien stosować regułę wynikającą z art. 18 u. o p.e.w a. – odpowiedniego zastosowania przepisów kpa. Podkreślił konieczność zachowania pewnych standardów przez urzędników gwarantujących przejrzystość postępowania administracyjnego, które Dyrektor ZDiUM lekceważy. W odpowiedzi Dyrektor ZDiUM wyjaśnił, że wbrew twierdzeniom skarżącego powodem zmiany § 3 ust. 2 pkt 1 uchwały było wprowadzenie dodatkowego dokumentu (legitymacji osoby niepełnosprawnej wydanej przez Powiatowy Zespół ds. orzekania o niepełnosprawności z wpisem potwierdzającym znaczny bądź umiarkowany stopień niepełnosprawności o przyczynie z kody R lub N, a także terminem jej obowiązywania) potwierdzającego uprawnienie pewnej grupy osób niepełnosprawnych do otrzymania identyfikatora 0 uprawniającego do bezpłatnego parkowania pojazdów we wrocławskiej strefie płatnego parkowania. Konsekwencją wprowadzenia powyższej zmiany, w celu uporządkowania zapisów w sposób warunkujący ich przejrzystość była zmiana brzmienia całej treści § 3 ust. 2 pkt 1 ww. uchwały. Dyrektor zaprzeczył też zarzutom wprowadzenia w błąd radnych, przez co podjęli oni niekorzystną dla osób niepełnosprawnych zmianę uchwały polegającą na odebraniu prawa do bezpłatnego parkowania osobom niepełnosprawnym posiadającym kartę N i niezameldowanym we Wrocławiu. Takie bowiem osoby nigdy nie posiadały uprawnień do bezpłatnego parkowania. Krąg użytkowników objętych zerową stawką ograniczony został do osób niepełnosprawnych o obniżonej sprawności ruchowej, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności o przyczynie z kodu R lub N wydanym przez powiatowe i wojewódzkie zespoły orzekające o niepełnosprawności albo orzeczeniem równoważnym wydanym przez powiatowe i wojewódzkie zespoły orzekające o niepełnosprawności wydanym przed datą 23.08.2003 lub orzeczeniem równoważnym wydanym na podstawie przepisów szczególnych przez organy rentowe oraz zameldowanych na pobyt stały czub czasowy we Wrocławiu. Dyrektor za pozbawiony podstaw uznał zarzut Skarżącego w zakresie wybiórczego i uznaniowego stosowania prawa. Jak wskazuje Skarżący uchwała nr XLIX/1437/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22.04.2010 r. nie dawała uprawnień do bezpłatnego parkowania na miejscach dla osób niepełnosprawnych (kopertach). Niemniej na wniosek Dyrektora ZDiUM, Rada Miejska Wrocławia wprowadziła w strefach A,B oraz C zerową stawkę opłaty dla osób posiadających kartę parkingową w rozumieniu art. 8 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym, za zajęcie stanowiska postojowego (koperty) przeznaczonego dla pojazdu samochodowego uprawnionej osoby niepełnosprawnej o obniżonej sprawności ruchowej oraz dla kierującego pojazdem przewożącego taką osobę. Warunkiem korzystania z zastrzeżonego stanowiska postojowego (koperty) jest umieszczenie za przednią szybą wewnątrz pojazdu samochodowego karty parkingowej, w sposób umożliwiający jej odczytanie z zewnątrz. Dyrektor uznał zarzut dot. publikacji nieaktualnej uchwały, wyciągając jednocześnie konsekwencje w stosunku do pracownika winnego zaniedbania, jednak zauważył dodatkowo, że aktualny tekst uchwały można było odnaleźć w innym miejscu strony internetowej. Dyrektor ZDiUM zarzucił bezpodstawność krytyki dotyczącej braku umiejętności zarządzania Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta i trwonienia publicznych pieniędzy. Nie uzasadnił jednak konieczności zatrudnienia dwóch rzeczników prasowych. Jak podkreślił brak jest również podstaw do uznania kolejnego zarzutu Skarżącego dotyczącego naruszenia prawa materialnego w postępowaniu egzekucyjnym, gdyż wobec skarżącego nie zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne. Wyjaśnił, że w dniu 5 marca 2012r. na pojazd stanowiący własność Skarżącego wystawione zostało zawiadomienie o pobraniu opłaty dodatkowej, na które skargę złożył p. [REDAKTOWANE]. Ponieważ brak było podstaw do uznania zasadności złożonej skargi, wobec braku uregulowania opłaty dodatkowej, w dniu 26 listopada 2012r. do właściciela pojazdu skierowane zostało upomnienie, które w dniu 17.12.2012 zostało opłacone przez skarżącego. Zgodnie z art. 26 § 1 u o p.e.a organ egzekucyjny wszczyna egzekucję administracyjną na wniosek wierzyciela i na podstawie wystawionego przez niego tytułu wykonawczego. Ponieważ wierzytelność wynikająca z zawiadomienia o pobraniu opłaty dodat-

kowej uregulowana została po wysłaniu upomnienia, postępowanie egzekucyjne nie zostało wszczęte (tytuł egzekucyjny nie został wystawiony) w związku z czym zarzut naruszenia prawa materialnego w postępowaniu egzekucyjnym jest niezasadny. Kolejny zarzut Skarżącego dot. braku stosowania przepisów kpa oraz braku nadzoru Prezydenta Wrocławia nad działaniem Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta również w ocenie Dyrektora ZDIUM nie zasługuje na uwzględnienie. Wyjaśnił, iż skarga wniesiona przez p. [REDAKTOWANO] do Prezydenta Wrocławia przekazana została celem wyjaśnienia sprawy i udzielenia odpowiedzi Skarżącemu do Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta (data wpływu 3.04.2012r), który w dniu 16.04.2012r. udzielił odpowiedzi skarżącemu. Odpowiedź na skargę udzielona została w terminie i obejmowała wszystkie podniesione przez skarżącego zarzuty. Uwzględniając wyjaśnienia Dyrektora, w tym przedłożone dokumenty w sprawie, uznać należy iż skarga jest niezasadna. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

5) skargi pana [REDAKTOWANO] na Komendanta Straży Miejskiej – **druk nr 976/13**. Pismem z dnia 19 listopada 2012 r., Pan [REDAKTOWANO] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę skierowaną do Rady Miejskiej Wrocławia na działalność Straży Miejskiej Wrocławia z powodu braku interwencji w sprawie parkowania samochodów w miejscach innych niż wyznaczone na ten cel w strefie zamieszkania. Z materiałów zgromadzonych w niniejszej sprawie, m.in. pisma Skarżącego z dnia 12 maja 2011 r. wynika, iż skarga dotyczy parkowania pojazdów na trawniku stanowiącym teren wspólnoty mieszkaniowej – ul. [REDAKTOWANO] ul. [REDAKTOWANO] (dalej: „Wspólnota Mieszkaniowa”). Stanowisko w przedmiocie skargi zajął Komendant Straży Miejskiej Wrocławia w piśmie z dnia 27 listopada 2012 r., w którym odwołano się do treści art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2012.1137 j.t., z późn. zm., dalej: „Ustawa”), zgodnie z którym strefą zamieszkania jest obszar obejmujący drogi publiczne lub inne drogi, na których obowiązują szczególne zasady ruchu drogowego, a wjazdy i wyjazdy oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi. Z powyższego wywiedziono, iż trawnik, na którym parkują pojazdy, stanowiący teren Wspólnoty Mieszkaniowej, nie mieszcząc się w definicji drogi, znajduje się tym samym poza strefą zamieszkania w rozumieniu Ustawy. Biorąc pod uwagę treść art. 49 ust. 2 pkt 4 Ustawy, który zabrania postoju w strefie zamieszkania w innym miejscu niż wyznaczone w tym celu, Komendant Straży Miejskiej stwierdził, iż w przedmiotowej sprawie do naruszenia w/w zakazu nie doszło. Ponadto wskazano, iż pismem z dnia 24 maja 2011 r. Wspólnota Mieszkaniowa poinformowała Straż Miejską Wrocławia o podjęciu uchwały, przewidującej budowę parkingu w miejscu obecnego trawnika oraz o udzieleniu mieszkańcom zezwolenia na parkowanie pojazdów w tym miejscu, co dodatkowo, w ocenie Komendanta, potwierdza stanowisko, iż pojazdy nie były parkowane w miejscach innych niż wyznaczone na ten cel w rozumieniu Ustawy. Zgodnie z treścią art. 49 ust. 2 pkt 4 Ustawy zabrania się postoju w strefie zamieszkania w innym miejscu niż wyznaczone w tym celu. Natomiast zgodnie z treścią art. 2 pkt 16 Ustawy strefą zamieszkania jest obszar obejmujący drogi publiczne lub inne drogi, na którym obowiązują szczególne zasady ruchu drogowego, a wjazdy i wyjazdy oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi. Z dokumentacji fotograficznej sporządzonej przez Straż Miejską Wrocławia wynika, iż wjazd do strefy zamieszkania, której dotyczy przedmiotowa sprawa, został oznakowany w sposób prawidłowy, zgodnie z dyspozycją Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz.U.2003.220.2181, z późn. zm., dalej: „Rozporządzenie”). Nawet w przypadku przyjęcia szerokiej interpretacji strefy zamieszkania kwalifikując do niej także wskazany przez Skarżącego trawnik, należy stwierdzić, iż w przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszenia zakazu sformułowanego w art. 49 ust. 2 pkt 4 Ustawy. Po pierwsze bowiem przyjmując, iż kwestia wyznaczenia miejsc parkingowych w strefie zamieszkania podlega przepisom Rozporządzenia, należy stwierdzić, iż na skutek braku ich oznakowania znakami pionowymi i poziomymi (dokumentacja fotograficzna oraz notatki służbowe Straży Miejskiej Wrocławia) wskazanymi w Rozporządzeniu, nie doszło do wyzna-

czenia miejsc parkingowych, a tym samym nie mogło dojść do postoju pojazdów w innym miejscu niż wyznaczone w tym celu, skoro takie miejsce nie zostało wyznaczone w ogóle. Przyjmując natomiast, iż Rozporządzenie w niniejszej sprawie nie znajdzie zastosowania, a przez wyznaczenie miejsc do postoju pojazdów należy rozumieć każde zachowanie, zarówno czynność faktyczną, jak i oświadczenie woli osób upoważnionych w tym zakresie, istotne znaczenie będzie miało pismo Wspólnoty Mieszkaniowej z dnia 24 maja 2011 r., w którym udzielono mieszkańcom zezwolenia na parkowanie pojazdów w tym miejscu. Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, iż w przedmiotowej sprawie nie doszło, jak twierdzi Skarżący, do parkowania samochodów w miejscach innych niż wyznaczone na ten cel w strefie zamieszkania. Uchwałą o Nr XXXVI/844/12 z dnia 28 grudnia 2012r. Rada Miejska Wrocławia nie uwzględniła skargi uwzględniając argumentację j.w. Pismem z dnia 22.01.2013r. Skarżący wniósł o anulowanie w/w uchwały poddając w wątpliwość racje wyrażone przez Radę Miejską w uzasadnieniu uchwały. W rzeczywistości Skarżący nie przedstawił nowych dowodów, powtarzając dotychczasowe stanowisko. W odpowiedzi na pismo Skarżącego Komendant Straży Miejskiej Wrocławia podkreślił, iż nie znalazł w nim nowych wątków, a spór opiera się na rozbieżności pomiędzy dokumentami przekazywanymi Straży Miejskiej przez Prezesa Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej a ustaleniami podejmowanymi w formie uchwał na zebraniach członków Wspólnoty Mieszkaniowej. Nie jest jednak sprawą Straży rozstrzygać spór w tym zakresie. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na art. 144 kodeksu wykroczeń, który w ocenie Straży Miejskiej nie daje podstaw do karania za parkowanie na trawnikach, a penalizacja dotyczy sytuacji, w której doszło do zniszczenia zieleni. Tego jednak, w ocenie Straży ze względu na trudności dowodowe nie można z reguły udowodnić, co już z natury rzeczy nie powoduje wszczęcia postępowania w sprawie. Oceniając zarzuty zawarte w ponownej skardze z dnia 22 stycznia 2013r. uznać należy, iż stanowią one co do zasady powielenie skargi zawartej w piśmie z dnia 19 listopada 2012r. Nie przedstawiono w niej bowiem żadnych nowych okoliczności. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

6) skargi pana [REDAKTOWANO] na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego - **druk nr 977/13**. Pismem z dnia 26 listopada 2012 r. oraz pismem uzupełniającym z dnia 10 grudnia 2012 r., Pan [REDAKTOWANO] (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla Miasta Wrocławia (dalej: „PINB”). Skarżący wskazał wiele zarzutów dotyczących niezgodnego z prawem jego zdaniem postępowania PINB. Uzasadniając skargę wskazał kilka orzeczeń PINB, które w wyniku procedury odwoławczej wyeliminowane zostały z obrotu prawnego. Domagał się ponadto przeprowadzenia audytu działań PINB wobec „Polityki jakości”. Jako zdarzenie wyjątkowej podłości skarżący uznał wysłaną przez PINB do wszystkich właścicieli budynku, który wyremontowali zawiadomienia i wezwania o kontroli jaką chciał przeprowadzić kilka dni przed świętami Bożego Narodzenia, nazywając je nielegalnym. Uchwałą z dnia 28 grudnia 2012r. o nr XXXVI/845/12 Rada Miejska Wrocławia nie uwzględniła skargi, odnosząc się do przedstawionego stanu faktycznego i prawnego. Ze stanowiskiem Rady Miejskiej nie zgodził się skarżący, zarzucając w ponownej skardze z dnia 22 stycznia br. iż ta nie została praworządnie rozpatrzona, gdyż nie odniesiono się w niej do wniosku o przeprowadzenie audytu działań PINB wobec „Polityki jakości”. W ocenie skarżącego stan faktyczny przedstawiony został w uzasadnieniu uchwały wybiórczo omijając udowodnione przez niego łamanie przepisów prawa przez PINB i jego pięć uchylonych w całości decyzji. Oceniając zarzuty zawarte w ponownej skardze z dnia 22 stycznia 2013r. uznać należy, iż stanowią one co do zasady powielenie skargi zawartej w piśmie z dnia 26 listopada 2013r. Nie przedstawiono w niej żadnych nowych dowodów, a Skarżący nie powołał się na inne dokumenty. Podkreślenia wymaga w tym miejscu, iż większość z podnoszonych zarzutów zarówno pierwotnej jak i ponownej skargi Skarżącego dotyczy kwestii merytorycznych konkretnego postępowania administracyjnego. Mogą zatem być rozpatrywane jedynie w postępowaniu odwoławczym przed organem II instancji, a w dalszym toku przez niezawisły sąd. Również zarzuty dotyczące wystąpienia przesłanek bezczynności bądź przewlekłego postępowania rozpatruje organ wyższego stopnia w rozumieniu

przepisów kpa, którym jest Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego. Odnosnie zarzutu działania w sposób rażąco niezgodny z „Polityką jakości”, należy wskazać, iż stanowi ona wewnętrzną regulację przyjętą w Inspektoracie, będąc elementem wprowadzonego systemu zarządzania jakością, zgodnie z wymogami normy PN-EN ISO 9001:2009. Inspektorat jest jednostką organizacyjną odrębną od struktur Urzędu Miejskiego Wrocławia, nie występuje w tym zakresie powiązanie odnośnie stosowania jednolitych zasad zarządzania jakością, jak też pozostałych rozwiązań w ramach obsługi klientów Inspektoratu. Brak jest zatem podstaw do żądania przeprowadzenia kontroli bądź też audytu w ramach w/w obszaru przez Prezydenta Wrocławia, jak wnioskował o to Skarżący. Obszar ten znajduje się poza właściwością tego organu, jak też poza zakresem poddanym weryfikacji Rady Miejskiej Wrocławia. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

7) skargi pani [REDAKTOWANE] na Prezesa Zarządu Spółki Wrocławskie Mieszkania Sp. z o.o. – **druk nr 979/13**. Pismem z dnia 09 listopada 2012 r., Pani [REDAKTOWANE] (dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na Prezesa sp. z o.o. Wrocławskie Mieszkania zarzucając mu nienależyte wykonywanie obowiązków. W szczególności w ocenie skarżącej spółka nie wypełnia podstawowych obowiązków w zakresie utrzymania substancji mieszkaniowej w należytych stanie technicznym. Pani [REDAKTOWANE] mieszka w lokalu przy ul. [REDAKTOWANE] we Wrocławiu. Podkreśla, iż w przedmiotowym mieszkaniu ściany są popękane, widać plamy pleśni, sufity są zarysowane. Podłogi zaś i okna są zgniłe a wentylacja do komina wadliwa. W ocenie skarżącej wbrew twierdzeniom Prezesa spółki, usterki powyższe winny być usunięte przez spółkę, a nie lokatora. Uchwałą z dnia 28 grudnia 2012r. o nr XXXVI/843/12 Rada Miejska Wrocławia nie uwzględniła skargi, uzasadniając swą decyzję m.in. tym, że umowa najmu lokalu mieszkalnego przy ul. Więckowskiego 4/8 we Wrocławiu zawarta z parstwem [REDAKTOWANE] została wypowiedziana ze skutkiem na dzień 30.06.2009r. z uwagi na zwłokę w zapłacie czynszu i innych opłat za używanie lokalu, która przekroczyła trzy pełne okresy płatności. Skarżąca do chwili obecnej nie uregulowała zaległych opłat. Nie reguluje ponadto należności z tytułu bezumownego korzystania z lokalu. Podczas przeprowadzania wizji lokalu mieszkalnego skarżącej w lipcu i październiku br. stwierdzono, że lokal od wielu lat nie był odświeżany. Widoczny jest brak dbałości o właściwy stan techniczny i sanitarno—higieniczny przez użytkownika lokalu w trakcie trwania najmu zgodnie z obowiązkami najemcy wynikającymi z zapisów umowy najmu oraz po ustaniu stosunku najmu, zgodnie z ustawą o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Na ścianach widoczne są spękania, ubytki tynku oraz ubytki i złuszczenia powłok malarskich, będących wynikiem wieloletnich zaniedbań w konserwacji mieszkania przez jego użytkownika. Nie stwierdzono także śladów suchej pleśni oraz zagrzybienia ścian. Brak jakichkolwiek prac konserwacyjnych w lokalu pogarsza w sposób systematyczny jego stan techniczny i powoduje jego postępującą degradację. Mieszkanie wymaga bieżącej konserwacji m.in. odnowy tynków, odmalowania ścian, okien i drzwi wewnętrznych zamontowanych w lokalu, co zgodnie z umową najmu obciąża i jest obowiązkiem najemcy. Wskazując generalnie na przepisy ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, w tym w szczególności jego art. 6b Rada uznała, iż to najemca jest obowiązany utrzymywać lokal oraz pomieszczenia, do używania których jest uprawniony, we właściwym stanie technicznym i higieniczno-sanitarnym określonym odrębnymi przepisami oraz przestrzegać porządku domowego. Najemca jest także obowiązany dbać i chronić przed uszkodzeniem lub dewastacją części budynku przeznaczone do wspólnego użytku, jak dźwigi osobowe, klatki schodowe, korytarze, pomieszczenia zsypów, inne pomieszczenia gospodarcze oraz otoczenie budynku. Najemcę obciąża naprawa i konserwacja:

- 1) podłóg, posadzek, wykładzin podłogowych oraz ściennych okładzin ceramicznych, szklanych i innych;
- 2) okien i drzwi (...) (ust. 2).

Uznając wyjaśnienia Prezesa spółki z o.o. Wrocławskie Mieszkania za wiarygodne, Rada Miejska Wrocławia uznała, uwzględniając regulację przepisów ustawy ochro-

nie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, iż zobowiązaną do usunięcia usterek lokalu wskazanych przez skarżącą jest najemca a nie właściciel (wynajmujący). Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, iż skarżąca nie jest aktualnie najemcą, a lokal jedynie zajmuje bezumownie, co czyni roszczenia jej całkowicie bezzasadne. Skarżąca nie zgodziła się jednak z rozstrzygnięciem, podejmując w ponownej skardze z dnia 22 stycznia 2013r. polemikę z uzasadnieniem zawartym w załączniku do uchwały Rady Miejskiej z 28 grudnia 2012r. Skarżąca ponownie podniosła wątek nieprzestrzegania przez Radę Miejską Wrocławia ustawy poprzez niezastosowanie upustów w czynszu w wysokości 55% spowodowanej nienależytym wyposażeniem mieszkania. Dodatkowo podniosła, iż brak ciepłej wody oraz ogrzewania z kaloryferów winien skutkować obniżeniem o następne 30%, zgodnie z regulacją przyjętą przez Radę Miejską Wrocławia. Wynajmowane od Gminy mieszkanie określa jako rozlatujące się i zgrzybiałe. Wskazując na pismo Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu z dnia 30 maja 2005r. skierowane do Prywatnego Zarządu Mieszkaniami sp. z o.o. podkreśla o konieczności odnowy tynków na ścianach, które uległy zawilgoceciu podczas powodzi w 1997r. i posiadają ślady suchej pleśni. Skarżąca podnosi zarzut naruszenia szeregu przepisów, w tym rangi konstytucyjnej. Kwestionuje przy okazji legalność ostatnich wyborów do Rady Miejskiej Wrocławia sugerując fałszowanie wyników, jako jeden z argumentów wskazując brak przedstawicieli lewicy w organie stanowiącym jednostki samorządu terytorialnego. Oceniając zarzuty zawarte w ponownej skardze z dnia 22 stycznia 2013r. uznać należy, iż stanowią one co do zasady powielenie skargi zawartej w piśmie z dnia 09 listopada 2012r. Nie przedstawiono w niej bowiem żadnych nowych okoliczności. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

8) wniosku pana [REDAKTOWANO] – druk nr 978/13. Pismem dnia 15 stycznia 2013r. pan [REDAKTOWANO] złożył w trybie art. 241 kodeksu postępowania administracyjnego wniosek o podjęcie przez Radę Miejską Wrocławia inicjatywy zmierzającej do wdrożenia w 2013r. przez Urząd Miejski Wrocławia strony internetowej dedykowanej do zbierania i analizowania opinii, wniosków i uwag obywateli w procesie przeprowadzania konsultacji społecznych przy inwestycjach i projektach prowadzonych przez gminę, jednostki organizacyjne i spółki miejskie. Uzasadnił to m.in. tym, że ułatwi to mieszkańcom miasta wyrażanie własnych opinii i spostrzeżeń w tych sprawach. Dodał przy tym, że podobne rozwiązania funkcjonują z powodzeniem w innych miastach, takich jak Warszawa, Katowice i Olsztyn. Zgodnie z art. 241 kpa, przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Stosownie do art. 242 § 1 kpa, wnioski składa się do organów właściwych ze względu na przedmiot wniosku. Pismo pana [REDAKTOWANO] spełnia cechy wniosku w rozumieniu wskazanych przepisów. Uwzględniając powyższe winien on zostać rozpatrzony zgodnie z właściwością. Ponieważ w sprawach dotyczących rozpatrywania wniosków stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące skarg, wszczęta została procedura rozpatrzenia wniosku. Rozpatrzenie zaś wniosku oraz podjęcie decyzji w tym zakresie winno zostać poprzedzone szczegółowym merytorycznym wyjaśnieniem sprawy. Stanowisko w sprawie wyraził Prezydent Wrocławia w piśmie z dnia 28 stycznia 2013r. Podkreślił, iż nie znajduje uzasadnienia tworzenie dodatkowych stron internetowych, gdyż aktualnie możliwość wyrażania opinii przez mieszkańców w tych sprawach istnieje. Wszystkie sprawy związane z funkcjonowaniem Miasta i jego organów, w tym również kwestie dot. konsultacji z mieszkańcami są na bieżąco zamieszczane na stronie internetowej BIP, który jest oficjalnym publikatorem skierowanym do szerokiego kręgu adresatów, w tym również mieszkańców Miasta. Kwestie zasad przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami reguluje stosowna uchwała, a przy ogłaszaniu konsultacji w konkretnej sprawie wskazywany jest konkretny adres mailowy do korespondencji. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wniosku;

9) skargą pani [REDAKTOWANE] na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Sportu Hipiki i Rekreacji – druk nr 980/13. Pani [REDAKTOWANE] (dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę do Rady Miejskiej Wrocławia na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Sportu Hipiki i Rekreacji (dalej: WCSHiR), w której zarzuciła niewłaściwe zarządzanie placówką, w tym obiektem sportowym na Partynicach (tor wyścigów konnych). Formułując szczegółowe zarzuty, podkreśliła, iż dotyczą one:

1. Braku realizacji nowej formuły funkcjonowania terenu na Partynicach, co po połączeniu dwóch placówek sportowych, w wyniku których powstało WCSHiR było założeniem podstawowym, podczas gdy dyr. Jerzy Pękalski mimo zapewnień takiego dokumentu jeszcze nie opracował;
2. Nienależytego wykorzystywania przez kierownika potencjału terenu Partynic, a ponadto biurokratycznego załatwiania spraw;
3. Braku precyzyjnego i czytelnego określenia wysokości opłat za wynajem boksów dla koni na terenie Partynic, co doprowadziło do zwiększenia się ilości pustych boksów. W ocenie Skarżącej aktualny cennik jest nieczytelny i nie uwzględnia zróżnicowania w opłatach za konie startujące w zawodach i reprezentujące region na imprezach sportowych i innymi oraz np. statusu jeźdźcy (brak zniżek dla osób uczących się). Nieczytelna regulacja dot. cennika korzystania z zakrytej ujeżdżalni. Wprowadzony regulamin ogranicza dostęp do hali przez co praca z koniem jest utrudniona; generalnie w ocenie Skarżącej stawki cenowe są nieczytelne, nieadekwatne do istniejących warunków potrzeb koni, a tym samym wygórowane;
4. Wprowadzenia w cenniku opłat za padoki, podczas gdy takowych brak;
5. Niewłaściwej opieki nad końmi, ograniczającej się jedynie do podawania paszy (brak codziennego sprzątania boksów, regularnej dbałości o stan ściółki, dostępu do padoków, do myjni wewnętrznej dla koni, stanowisk pracy dla podkuwaczy i obsługi weterynaryjnej);
6. Brak zaplecza gastronomicznego na terenie obiektu, co uniemożliwia wypicie „zwykłej herbaty”;
7. Ograniczenie zajęć rekreacji konnej w ramach WCSHiR. Zarzucono przy tym, iż zajęcia w tym zakresie odbywają się przy użyciu koni stanowiących własność Miasta, a te nie są nawet objęte właściwą opieką weterynaryjną;
8. Zaniechania poboru opłat za parkowanie na parkingu przyległym do byłego WTWK Partynice, co stanowi element niegospodarności;
9. Braku współpracy z AKU Thomson oraz odrzucenia proponowanych przez Klub środków z Urzędu Marszałkowskiego na przygotowanie podłoża na placu do konkurencji skoków przez przeszkody, czego dowodem jest brak spotkania przez Dyrektora ośrodka z przedstawicielami Klubu mimo złożenia w tym zakresie oficjalnego wniosku we wrześniu ub.r.
10. Braku należytej ochrony obiektu na Partynicach, która doprowadziła do zniszczenia bieżni oraz dewastacji terenu Partynic, a nadto sprowadza zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi i koni. Ustosunkowując się do zarzutów, Dyrektor WCSHiR kategorycznie im zaprzeczył, podkreślił, iż w większości nie mają one żadnego potwierdzenia w faktach (na co posiada stosowną dokumentację), a skarżąca reprezentuje interesy grupy osób związanych z poprzednim zarządzającym. Nie potrafił ustosunkować się do niektórych z nich wobec braku ich konkretności. Powołując się na wyniki kontroli Państwowej Inspekcji Pracy oraz Wydziału Kontroli UM Wrocławia, argumentował, że te nie stwierdzają większych uchybień. W zakresie zarzutu dot. opłat za boksy oznajmił, iż te zawierają właściwe przepisy, zaś wszystkim, którzy zwrócili się z zapytaniem dotyczącym sposobu interpretowania regulaminu, udzielono odpowiedzi. Zdementował też brak regulacji dot. ulg dla określonych kategorii podmiotów (preferencyjne traktowanie klubów zajmujących się szkoleniem młodzieży). Podkreślił przy tym, iż nowa regulacja zlikwidowała przywileje członków prywatnego klubu AKU Thomson, gdyż nie miały one żadnego uzasadnienia. Zdementował też doniesienia o „pustych boksach” podkreślając, że aktualnie na Partynicach zajęte są wszystkie boksy w stajni sportowej. Zainteresowanie nimi jest duże zaś wyłączenie 18 boksów w jednej ze stajni podyktowane zostało względami złego stanu technicznego. Brak zaplecza gastronomicznego uzasadnił brakiem zainteresowania potencjalnych klientów ze względów ekonomicznych. Co do wykonywania zadań z zakresu rekreacji, podkreślił kontynuację dotychczasowej polityki, wskazując na fakt zatrudnienia

Wrocław

dodatkowego pracownika prowadzącego zajęcia z woltżerki. Osoba odpowiedzialna za rekreację pozostaje do dyspozycji dla zainteresowanych, oczywiście w zakresie godzin pracy. Aktualnie w dziale rekreacji na co dzień obecni są instruktorzy i trener stajni. Konie są i były pod stałą fachową opieką 2 lekarzy weterynarii, są terminowo odrobaczane i szczepione, na co posiada stosowne dokumenty. Zarówno sam Dyrektor jak też służby zewnętrzne nigdy nie stwierdziły nieprawidłowości w tym zakresie. Dyrektor zaprzeczył też informacjom na temat braku dialogu z przedstawicielami Klubu AKU Thomson. Spotkanie odbyło się w jego obecności, Dyrektora Departamentu Spraw Społecznych Urzędu Miejskiego Wrocławia Jacka Sutryka oraz Prezesa Klubu pana Horoszki w dniu 19 września 2012r. w siedzibie WCSHiR. Nieprawdą są również doniesienia o braku padoków. Brak działań w tym zakresie w poprzednich latach wskazuje na deficyt, jednak wykonano już dwa nowe, a na dalszych sześć uzyskano w grudniu 2012r. zgodę konserwatora zabytków, do czego ośrodek był zobligowany. Kontrola wjazdu na krytą ujeżdżalnię ogranicza się w zasadzie do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i ma na celu właściwą jego eksploatację. Eliminuje dodatkowo przypadki przywilejów niektórych grup uczestników np. posiadających siedzibę na terenie WTWK. Likwiduje też przypadki niegospodarności, np. pozostawienia zapalonego światła przez całą noc, co miało miejsce wielokrotnie. W zakresie funkcjonowania parkingu, Dyrektor omówił próby jego zagospodarowania, jednak w wyniku przeprowadzenia procedury zapytania ofertowego nikt nie złożył „poważnej oferty”, co zdecydowało o powszechnym nieodpłatnym jego udostępnieniu. Polityka taka ma również przyczynić się do zwiększenia liczby korzystających z oferty obiektu Partynice. Dyrektor dodatkowo podkreślił, iż takie działanie eliminuje dotychczasowe uprzywilejowanie niektórych z grup uczestników korzystających z obiektu, co miało miejsce przez ostatnie lata. Zaprzeczył też zarzutom zniszczenia toru wyścigowego oraz zagrożeniu życia i zdrowia ludzi i koni z tym związanemu a ponadto rzekomemu brakowi tablic informacyjnych i służb porządkowych, wskazując na działania podjęte ostatnio w tym zakresie, powołując się na pozytywną ocenę podjętych w tym zakresie działań, wyrażoną przez chociażby Przewodniczącą Komisji Sędziowskiej, pana Karpinę. Odpowiadając na zarzuty Dyrektor wyraził ponadto zdziwienie, że stawia je osoba, która bezpośrednio nie była świadkiem opisywanych sytuacji, przez co może być niewiarygodna w swoich tezach. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

10) skargi Klientów Wrocławskiego Toru Wyścigów Konnych na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Sportu Hipiki i Rekreacji – **druk nr 981/13**. Pani [REDAKTOWANE] działając w imieniu grupy osób (dalej: „Skarżący”) złożyła skargę do Rady Miejskiej Wrocławia na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Sportu Hipiki i Rekreacji (dalej: WCSHiR), w której zarzuciła niewłaściwe zarządzanie placówką, w tym obiektem sportowym na Partynicach (tor wyścigów konnych). Formułując szczegółowe zarzuty, podkreśliła, iż dotyczą one:

1. Braku realizacji nowej formuły funkcjonowania terenu na Partynicach, co po połączeniu dwóch placówek sportowych, w wyniku których powstało WCSHiR było założeniem podstawowym, podczas gdy dyr. Jerzy Pękalski mimo zapewnień takiego dokumentu jeszcze nie opracował;
2. Nienależytego wykorzystywania przez kierownika potencjału terenu Partynic, a ponadto biurokratycznego załatwiania spraw;
3. Braku precyzyjnego i czytelnego określenia wysokości opłat za wynajem boksów dla koni na terenie Partynic, co doprowadziło do zwiększenia się ilości pustych boksów. W ocenie skarżących aktualny cennik jest nieczytelny i nie uwzględnia różnicowania w opłatach za konie startujące w zawodach i reprezentujące region na imprezach sportowych i innymi oraz np. statusu jeźdźcy (brak zniżek dla osób uczących się). Nieczytelna regulacja dot. cennika korzystania zakrytej ujeżdżalni. Wprowadzony regulamin ogranicza dostęp do hali przez co praca z koniem jest utrudniona; generalnie w ocenie skarżących stawki cenowe są nieczytelne, nieadekwatne do istniejących warunków potrzeb koni, a tym samym wygórowane;
4. Wprowadzenia w cenniku opłat za padoki, podczas gdy takowych brak;
5. Niewłaściwej opieki nad końmi, ograniczającej się jedynie do podawania paszy

(brak codziennego sprzątania boksów, regularnej dbałości o stan ściółki, dostępu do padoków, do myjni wewnętrznej dla koni, stanowisk pracy dla podkuwaczy i obsługi weterynaryjnej);

6. Brak zaplecza gastronomicznego na terenie obiektu, co uniemożliwia wypicie „zwykłej herbaty”;

7. Ograniczenie zajęć rekreacji konnej w ramach WCSHiR. Zarzucono przy tym, iż zajęcia w tym zakresie odbywają się przy użyciu koni stanowiących własność Miasta, a te nie są nawet objęte właściwą opieką weterynaryjną;

8. Zaniechania poboru opłat za parkowanie na parkingu przyległym do byłego WTWK Partynice, co stanowi element niegospodarności;

9. Braku współpracy z AKU Thomson oraz odrzucenia proponowanych przez Klub środków z Urzędu Marszałkowskiego na przygotowanie podłoża na placu do konkurencji skoków przez przeszkody, czego dowodem jest brak spotkania przez Dyrektora ośrodka z przedstawicielami Klubu mimo złożenia w tym zakresie oficjalnego wniosku we wrześniu ub.r.

10. Braku należytej ochrony obiektu na Partynicach, która doprowadziła do zniszczenia bieżni oraz dewastacji terenu Partynic, a nadto sprowadza zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi i koni.

Ustosunkowując się do zarzutów, Dyrektor WCSHiR kategorycznie im zaprzeczył, podkreślił, iż w większości nie mają one żadnego potwierdzenia w faktach (na co posiada stosowną dokumentację), a skarżący reprezentują interesy grupy osób związanych z poprzednim zarządzającym. Nie potrafił ustosunkować się do niektórych z nich wobec braku ich konkretności. Powołując się na wyniki kontroli Państwowej Inspekcji Pracy oraz Wydziału Kontroli UM Wrocławia, argumentował, że te nie stwierdzają większych uchybień. W zakresie zarzutu dot. opłat za boksy oznajmił, iż te zawierają właściwe przepisy, zaś wszystkim którzy zwrócili się z zapytaniem dotyczącym sposobu interpretowania regulaminu, udzielono odpowiedzi. Zdementował też brak regulacji dot. ulg dla określonych kategorii podmiotów (preferencyjne traktowanie klubów zajmujących się szkleniem młodzieży). Podkreślił przy tym, iż nowa regulacja zlikwidowała przywileje członków prywatnego klubu AKU Thomson, gdyż nie miały one żadnego uzasadnienia. Zdementował też doniesienia o „pustych boksach” podkreślając, że aktualnie na Partynicach zajęte są wszystkie boksy w stajni sportowej. Zainteresowanie nimi jest duże zaś wyłączenie 18 boksów w jednej ze stajni podyktowane zostało względami złego stanu technicznego. Brak zaplecza gastronomicznego uzasadnił brakiem zainteresowania potencjalnych klientów ze względów ekonomicznych. Co do wykonywania zadań z zakresu rekreacji, podkreślił kontynuację dotychczasowej polityki, wskazując na fakt zatrudnienia dodatkowego pracownika prowadzącego zajęcia z woltżerki. Osoba odpowiedzialna za rekreację pozostaje do dyspozycji dla zainteresowanych, oczywiście w zakresie godzin pracy. Aktualnie w dziale rekreacji na co dzień obecni są instruktorzy i trener stajni. Konie są i były pod stałą fachową opieką 2 lekarzy weterynarii, są terminowo odrobaczane i szczepione, na co posiada stosowne dokumenty. Zarówno sam Dyrektor jak też służby zewnętrzne nigdy nie stwierdziły nieprawidłowości w tym zakresie. Dyrektor zaprzeczył też informacjom na temat braku dialogu z przedstawicielami Klubu AKU Thomson. Spotkanie odbyło się w jego obecności, Dyrektora Departamentu Spraw Społecznych Urzędu Miejskiego Wrocławia Jacka Sutryka oraz Prezesa Klubu pana Horoszki w dniu 19 września 2012r. w siedzibie WCSHiR. Nieprawdą są również doniesienia o braku padoków. Brak działań w tym zakresie w poprzednich latach wskazuje na deficyt, jednak wykonano już dwa nowe, a na dalszych sześć uzyskano w grudniu 2012r. zgodę konserwatora zabytków, do czego ośrodek był zobligowany. Kontrola wjazdu na krytą ujeżdżalnię ogranicza się w zasadzie do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i ma na celu właściwą jego eksploatację. Eliminuje dodatkowo przypadki przywilejów niektórych grup uczestników np. posiadających siedzibę na terenie WTWK. Likwiduje też przypadki niegospodarności, np. pozostawienia zapalonego światła przez całą noc, co miało miejsce wielokrotnie. W zakresie funkcjonowania parkingu, Dyrektor omówił próby jego zagospodarowania, jednak w wyniku przeprowadzenia procedury zapytania ofertowego nikt nie złożył „poważnej oferty”, co zdecydowało o powszechnym nieodpłatnym jego

udostępnieniu. Polityka taka ma również przyczynić się do zwiększenia liczby korzystających z oferty obiektu Partynice. Dyrektor dodatkowo podkreślił, iż takie działanie eliminuje dotychczasowe uprzywilejowanie niektórych z grup uczestników korzystających z obiektu, co miało miejsce przez ostatnie lata. Zaprzeczył też zarzutom zniszczenia toru wyścigowego oraz zagrożeniu życia i zdrowia ludzi i koni z tym związanemu a ponadto rzekomemu brakowi tablic informacyjnych i służb porządkowych, wskazując na działania podjęte ostatnio w tym zakresie, powołując się na pozytywną ocenę podjętych w tym zakresie działań, wyrażoną przez chociażby Przewodniczącego Komisji Sędziowskiej pana Karpinę. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad. IV.

Następnie Komisja zapoznała się z treścią korespondencji:

1. Pismo Rady Osiedla Nadodrze z dnia 31 stycznia 2013r. dot. poparcia przez Pana Prezydenta wniosku Rady Osiedla w sprawie utworzenia funkcji strażnika osiedlowego. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.
2. Pismo pana [REDAKTED] z dnia 5 lutego 2013r. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości.

Ad. V.

W tym miejscu Komisja zatwierdziła protokoły nr 38/12 z 7 grudnia 2012r. i nr 40/13 z dnia 14 stycznia 2013r.

Ad. VI.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Następnie Przewodniczący Komisji zaproponował, aby kolejne posiedzenie odbyło się dnia 11 marca 2013r. (poniedziałek) o godz. 15.30, w sali nr 302.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

Kilarski

Protokół sporządziła:

Elżbieta

Bocheńska - Zarzycka

Bocheńska - Zarzycka